Ч. 31 (13.576). Львів, понеділок 5. лютого 1934. Poosztowa opłaty opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Друга ґрупа премій для передплатників „Діла“.

Вслід за нашою попередньою оповісткою розпочинаємо проголошування премій 2-гої ґрупи. Участь у льосуванні 2-гої ґрупи братимуть:

А) Учасники льосування першої ґрупи, себто всі ті, які вирівняють залеглости і вплатять передплату **згори** за час до кінця червня ц. р.

Б) Ті передплатники, які вирівняють залеглости і вплатять перед льосуванням біжучу передплату.

В) Читачі й установи, які дотепер не були передплатниками, однак перед льосуванням вплатять біжучу передплату і зобовяжуться бути постійними передплатниками „Діла“.

В цей спосіб **піврічні** передплатники братимуть участь **у льосуванні обох ґруп** премій, а **точні** місячні передплатники тільки **в другій ґрупі премій.**

Льосування відбудеться прилюдно і всі охочі Передплатники матимуть право бути при цьому акті приявними.

Сподіваємося, що наші Вп. Передплатники і Читачі оцінять як слід важність нашого конкурсу і точною вплатою передплати рішать про свою участь у льосуванні дійсно гарних і дуже цінних премій. Очікуємо теж дальших зголошень.

Виказ премій другої ґрупи:

Тринацята премія:

Новий удосконалений Батерійний Радіо-приймач „ЧВІРКА Б“ Philips'a із голосником усередині і 4-ма лямпами „Miniwatt“, виробу фабрики: Polskie Zakłady PHILIPS, Warszawa, ul. Karolkowa 36/44.

Чотирнацята премія:

Прегарний килим проєкту арт. Петра Холодного молодшого, вартости зол. 130·— Килим закуплений у фірмі: ГУЦУЛЬСЬКЕ МИСТЕЦТВО, Косів к. Коломиї.

НА ДОПОМОГУ ГОЛОДНИМ ЗАКАРПАТТЯ.

Міністерська рада у Празі ухвалила вислати негайно для голодного населення Закарпаття 150 вагонів кукурудзи. Крім того ухвалила на ту ціль 6-місячний кредит у сумі 10 міліонів чеських корон. Таким чином принайменше частина найбільше голодуючого населення на Закарпатті дістане допомогу в поживі, а частинно й грошах.

Конкурс на учительські місця на Закарпатті.

Шкільний реферат в Ужгороді розписав конкурс на обсадження постійних учительських місць, а саме 183 місць управителів шкіл і 412 місць учителів народніх шкіл. **Це все в школах українських.** Крім того має бути обсаджених 5 місць управителів народніх шкіл мадярських та 26 учительських шкіл мадярських.

—o—

Заборона монархістичних орґанізацій в Німеччині.

БЕРЛІН, 3. II. ПАТ. На внесення пруського премієра Ґерінґа міністр внутрішніх справ Фрік наказав краєвим урядам розвязати негайно і заборонити всі монархістичні орґанізації. Урядовий комунікат пояснює, що націонал-соціялістичний уряд признає історичні заслуги пруських князів і королів, одначе не може позволити, щоби підозрілі елементи орґанізували в рамах націонал-соціялістичного руху опозицію проти нової німецької держави.

Ширіть наш часопис!

Як ви, інтеліґентна людина,

можете в нинішніх часах обійтись без „Діла“? — Якщо вам за тяжко платити за наш часопис самому, то передплачуйте „Діло“ до спілки зі своїм сусідом. Вишліть негайно передплату і приєднуйте нам нових абонентів!

Неспокій в Австрії.

ВІДЕНЬ, 3. II. ПАТ. Поліція викрила націонал-соціялістичну змову й арештувала кількох осіб, у яких найшла 40 кг. вибухових матеріялів, що були призначені до замахів на залізниці дівриці в часі селянської манифестації.

ВІДЕНЬ, 3. II. ПАТ. В Тиролі панує сильне політичне напруження. Гаймвера домагається розвязання соціял-демократичної і християнсько-суспільної партії. Соціял-демократи грозять на випадок розвязання їхніх організацій чинним опором. Провідник тирольської Гаймвери д-р Штайдле виїхав з Відня до Інсбруку.

Антисемітизм українців та небезпечна гра жидів.

II.

Львів, 5. лютого 1934.

Чи може бути кращий доказ відсутности всякого антисемітизму в Галичині, як той факт, що впродовж довоєнних століть, впродовж цілої великої і польсько-української війни та цілого періоду українського правління не було у нас у краю ні одного випадку масового виступу українського населення проти жидів, не було ніодного яскравого інциденту, не було ніодної політичної групи з антисемітським обличчям, не було і нема ніодного часопису, що ширив би антисемітські гасла! Чи може не було з жидівської сторони ніякої причини до назрівання серед українців антисемітських настроїв?! Візьмім напр. Гуцульщину, один з теренів найзавзятішої жидівської торговельної експанзії. Може жидам подобатися наше твердження або ні, але ми — і всі ті, що знають і люблять Гуцульщину не з погляду доривочного власного інтересу — не мають ніякого сумніву, що поторійна система жидівських торговців (продаж на кредит, опісля „скреслення" довгу з „заміну" за ґрунт, ліс чи половину непропорціонально-вищої вартости) і нечувана в світі приватна жидівська лихва, при одночасному масовому поширенні шинків — були причиною шаленої деморалізації і павперизації темного гуцульського населення. Чи хтонебудь з українців використовував це болюче явище для ведення на Гуцульщині антисемітської агітації?!

А проте, тримаючись строгого обективізму та оперуючи безспірними фактами, не заперечуємо, що антисемітизм нині вже серед галицьких українців справді існує. Зродився він під впливом сучасних націоналістичних течій і найшов собі прибіжище серед українського нео-націоналізму, конкретно, серед частини української молоді. Знаємо, що взагалі всі дії тієї молоді мають джерело у спонуках чисто емоціональних, що специфічні умовини склалися на оформлення такого емоціонального джерела, і що всі ті виступи тої частини молоді мають характер вибуховий, імпульсивний, нагальний. **Ціле українське організоване громадянство стоїть поза тими виступами та зайняло до них яскраво негативне становище, признаючи їх деструктивними й анархічними.** І таке саме становище займає супроти антисемітських виступів нашої націоналістичної молоді. Зокрема різко висловився проти них осібною резолюцією Центральний Комітет УНДО; „Діло" гостро осуджувало невідповідальні антисемітські вибрики в окремій передовій статті і кількакратних замітках; ті вибрики осудили й оборонці у судових процесах. І фактом є, що ті вибрики не захопили масово населення, були спорадичні і щонайвище найшли відгук серед деяких гуртків сільської молоді.

Тих фактів жидівська сторона також не бере під увагу. Спорадичні виступи націоналістичної молоді вона записала відразу на спільний український **політичний** рахунок і розпочала боротися з ними — доносами на все українство. Посол Розмарін вносить меморіял до міністерства внутрішніх справ, денунціюючи весь український національний рух як якийсь рух погромницького антисемітизму і взиваючи „протиділання" державних органів безпеки, льоґічно накликує поліцію на всіх українців! У варшавській та чужинецькій закордонній пресі на підставі інформацій львівських жидівських діячів появляються дописи, в яких кишить від брехонь та ганебних інвектив. Колиж ми кілька днів тому запротестували проти ведення антиукраїнської жидівської **Greuelpropagand-и** — „Хвіля" ще й обурилася. Ось що читаємо там у передовій статті з 2. ц. м.

„Ми того погляду, що „Діло" й міродайні політичні українські сфери несуть відповідальність за те, що проти того протижидівського руху, проти національної і релігійної ненависти, яку ширять радикальні групи українського націоналізму, не виступають, що з тим рухом не борються і своєю пасивністю причиняються до враження, що ту діяльність апробують... Мимохіть насувається рефлексія: **qui tacet, consentire videtur**...

А польська **„Ґазета Поранна"** (власність санаційних жидів!)), іде в обороні протиукраїнської жидівської **„Greuelpropagand-и"** ще далі:

„...„Діло" — оскільки памятаємо — ніколи досі не забірало голосу в справі антижидівської акції українських націоналістів. Ніколи не здобулося на ствердження, що ті способи „активізації сільської молоді" є варварством і просто дорогою до морального розкладу. Нині мало би нагоду висловитись у цій справі і піднести голос перестороги, що це річ не лише етично зла, але й за кордоном викликує фатальні для українців відгуки. Але „Діло" цього не робить..."

Такі твердження „Хвілі" й „Ґазети Пор." можемо лише схарактеризувати, як найзвичайнішу **безличність.** Закидати відповідальним українським чинникам і „Ділові" мовчанку та мовчаливу апробату тоді, коли і ЦК УНДО і „Діло" негайно було відгукнулося, і не раз це „Діло" робило та в найрізкішій формі, — робити такі закиди це обурюючий цинізм. Чи тому, що даний автор статті у „Хвілі" й „Ґаз. Пор." тих фактів не знає — „Діло" має передруковувати 365 разів у рік своє первісне становище?! І як собі жиди уявляють іншими способами боротьбу відповідальних українських чинників з невідповідальними одиницями серед молоді?! Здається, що внутрішньо-українські відносини є вже досить відомі, щоби й пп. з „Хвілі" й „Ґаз. Поранної" освідомили собі, що УНДО ні „Діло" не мають екзекутиви над ОУН і що „з незалежних від себе причин" мусять відмовитись від суґестіонованої їм думки — творити боївки для охорони жидівських шиб перед українськими націоналістами!

Ні, рішуче по фальшивій дорозі йдуть жидівські провідники та інспіратори протиукраїнської пропаґанди. Піднімаючи крик про **неістнуючий** український **масовий** антисемітизм роблять одночасно все для викликання, поглиблення і поширення **справжнього** масового антисемітизму. Залишаємо вже на боці таку розбіжність політичних тактик, серед якої просто неймовірними видаються факти найтіснішої передвоєнної політичної кооперації: коли жиди голосували на українських кандидатів, а сіоністичні посли Малер у Чортківщині чи Ґабель у Бучаччині були — на поклик українського проводу — вибирані голосами українських селян! Не хочемо тут цієї сторінки торкатися, не боронимо тут повної правильности української тактики і не вимагаємо від жидів, щоби вони вели таку саму. Стверджуємо лише, що й жид. тактика, яка пішла по діяметрально протилежній лінії, здобула для жидів наслідки, скажім скромно, надзвичайно мінорні. Але ось напр. недавно звертали ми увагу на ґльорифікацію „Огнем і мечем" у „Хвілі" і на підкреслювання з гордістю, що жидівська молодь виховувалась на тім творі. На творі, який є євангелієм українофобського шовінізму, все українство трактує як „хамів", а великі народні зриви — як бунт хамів проти Богом до панування над хамами призначеної шляхти!... Чи в інтересі жидівсько-українського співжиття лежить підкреслювання жидами тої ролі, яку вони *фактично* грають: ролі носіїв польської культури?! Чи жидівські публіцисти колинебудь на мить над цією проблемою призадумались?!

А ось інша подія: **тріюмфальний** побут Шварцбарта по жидівських центрах в Америці — та розславлювання бенкетів у честь Шварцбарта на сторінках жидівської преси — в Галичині. Приймім навіть, що дійсно Шварцбарт не був більшовицьким аґентом, лише ідейним месником жидівської кривди на урочнім винуватці. Колиб навіть так було, то річчю примітивного політичного такту, ба навіть просто річчю доброго виховання у сусідських міжнаціональних відно-

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 5. ЛЮТОГО 1934.

СОФІЯ ЯБЛОНСЬКА.

ЛИСТ З КИТАЮ.

ЦИВІЛІЗАЦІЯ В ЮНАНФУ.

Юнанфу починає бути справжнім цивілізованим містом. Уявіть собі: сьогодні я побачила тут авто. Вам певне здається, що це явище не заслугує навіть на згадку, хоч це була пригода незабутня. Стільки гамору, метушні та паніки!

Уявіть собі довжезну вулицю, що при кінці дряпається так стрімко вгору, що її поверхові доми один вище другого по драбинці своїх дахів здавалось би перелізали поза межі неба.

Серединою цієї вулиці, — тутешні вузенькі тротуари служать тільки для людей, що нічого не тягнуть, ні не несуть на плечах — пливе юрба навантажених китайців: носіїв, продавців і візників, та кожний з них гукає, щоб інший вступився з дороги. А що ніхто не вступається, то ці вигуки служать тільки на те, щоб підбадьорувати інших, старих та втомлених носіїв — приспішуючи загальний рух вулиці.

Як глянути згори на цю вулицю „караван", то видно тільки ворушку ріку шпилястих капелюхів та чорних шапок китайців. Тільки з близька, на першім пляні видно кілька пар босих ніг, що здавалось би, одні попихають тим цілим струмком голів.

Нараз згори вулиці котиться аж до долу якийсь страшний ґалас, мов би труби судного дня.

Ця гамірна метушлива вулиця вмить припинила свій рівномірний рух, мов ніnpова [illegible] світлина.

Ще раз трублять. Нагорі паніка.

„Що? де? Що таке?"... гуде в юрбі. Я стою вдолині, на округлій площі, під брамою „сходу", та навіть не підозріваючи істнування авта в Юнанфу, оглядаю з недовірям небеса. Нічого! Небо синє, сонце світить, ні одної хмаринки, а тут новий щораз то сильніший гамір...

Здовж вулиці китайці кричать попереджаючи один одного: „Авто! Авто! Авто!" Я оглядаюся на всі боки та хоч авта ні сліду, вулиця згори вже зовсім опустіла. Юрба розплилася; китайці повилазили на тротуари, попритулювалися до стін або поховалися по крамницях. У тім переполосі я станула одному китайцеві на ноги; видно, що в нього не було нагніток та що це був тільки звичайний собі караваняр, бо тільки винувато відсунувся від мене.

Я вибачилася, а він певно зрозумівши, що я лаю його за те, що він посмів підставити свою ногу під мій сандал, ще трохи відсунувся далі та всміхнувся до мене з покорою, видно хотячи заспокати мій гнів.

Заохочена цими його виразами пошани — це у китайців не часто трапляється — я спитала в нього, яка причина цієї метушні. Він таки запевнив мене, що „авто".

І справді на горі вулиці затрубіла нова серія кляксонів і врешті звилося саме авто. В авті сидів шофер, який на гордощах, з огляду на свою важну функцію, сам не знав, яку йому приняти позу. Розсівшися вигідно, відкинув тілом назад, підвів високо голову, ледви доторкаючись руками кермівниці. „Ось дивіться, авто само їде!"

При непорушності шофера, авто справді мало вигляд чарівної машини, що розуміє і спов[illegible]

був такий вид, ніби це власне він винайшов цю чудову машину. Не відриваючи свого натисненого пальця від кляксону, а витягненої ноги від акселератора, шофер гнав авто згори мов знавіжене, мовби на перегони з усіми вітрами.

Юрба, роззявивши роти, застигла у своїм подиві. За собою авто лишало хмару диму, смороду і пороху і налякані китайці відганяли цю хмару від себе руками, начеб це були тіні злих духів.

Коли авто наближалося до першого перехрестя вулиці „караван", де досі ненарушний у своїм уряді, самотно стояв модерний поліцай „Нового Юнану", йому також на вид розжевеного авта не стало сміливости, бо і він утік зі своєї варти. Видно зміркувавши, що йому легше вступитися з дороги автові, ніж автові вминути його. Хоч з нього почала кепкувати собі юрба і він утратив на віки свій престіж, я певна, що він добре зробив втікаючи, бо інакше хто знає.

Між двома рядами здивованої юрби, авто тріюмфально доїхало до воріт „Сходу", які стоять посередині площі, перетинаючи вулицю „караван". Старі ворота затряслися на появу і грюхіт авта та мало не завалилися від цієї бруталььної емоції. Я відчувала, що якби і ці ворота могли, то і вони вступились би з дороги.

Врешті авто переїхало, розвіялася хмара, і на вулиці знову появилися носії і ті, що хотіли почванитися своєю сміливістю. Решта все ще боязко споглядала, чи не вертається „самохід".

Користаючи з сусідства вже знайомого китайця, я знову спитала: — Чи це перше авто в Юнанфу? Не знаючи, як казати „перше", я сказала „одне", на що він відповів, що ці самоходи самі ходять. Видно не зрозумів, зате я зрозуміла, що він [illegible]

Подвійне льосування премій для передплатників „Діла“.

Виказ премій першої ґрупи.

Перша чолова премія.

БІЛЄТ ПЕРШОЇ КЛЯСИ НА ПОДОРОЖ ЗАЛІЗНИЦЕЮ ВРАЗ З УДЕРЖАННЯМ на трасі: залізницею Львів—Констанца, опісля кораблем через Чорне Море — Константинопіль — Море Мармара — Дарданелі — Егейське Море — довкола Малої Азії — Яффу (Палестина) — Гайфу — Піреус і назад до Львова. Білет тої їзди коштує зол. 1.055. Подорож відбудеться в літній порі. — Ближчі інформації подамо в дальших числах. — Прогульку уладжує Польське Трансатлянтійське Корабельне Товариство ЛІНІЯ ҐДИНЯ—АМЕРИКА. — Ця подорож Чорним Морем, через казковий Босфор, — величній Царгород, Святу Землю з Вифлеємом й Єрусалимом, країну чарів Грецію залишиться повік у споминах щасливого учасника — вильосованої нагороди.

Друга чолова премія.

НІЖНА МАШИНА ДО ШИТТЯ Т. ЗВ. 15 К 26 з гарнітуром світової фабрики Singer Sewing Machine Company, вартости зол. 515. — Машину можна оглядати у Львівському Відділі тої фірми при вул. Академічній ч. 2 (камениця готелю Жоржа).

Третя чолова премія.

СИНІЙ ЛИС, АБО ЖІНОЧЕ ЧИ МУЖЕСЬКЕ ФУТРО до вибору, вартости зол. 500 від фірми ЮЛІЯН ГЛУШЕВСЬКИЙ, вул. Коперника ч. 16. II. п.

Четверта чолова премія.

АНГЛІЙСЬКИЙ СЕРВІС WESWOOD на 12 осіб, 123 штук посуди марки The Pontracina, Johnson Bros, England вартости зол. 440 — закуплений у фірмі ОЛЕКСАНДЕР ОНИСЬКО, — Склад порцеляни і скла, вулиця Галицька ч. 20.

—o—

Пята премія.

УКРАЇНСЬКА ЗАГАЛЬНА ЕНЦИКЛЬОПЕДІЯ — 3 томи оправлені в шкіру. Вартість зол. 270.

Шеста премія.

ОДНОМІСЯЧНЕ ЛІКУВАННЯ ПЕРШОЇ КЛЯСИ (сірка, ґаз, боровина) в сезоні для двох осіб у мінеральному живці ЧЕРЧЕ. В лікування входять купелі, лікарська опіка, мешкання і адміністраційні оплати. Вартість зол. 250.

—o—

Сьома премія.

УМЕБЛЬОВАННЯ ВАРТОСТИ ЗОЛ. 200.— до вибору або на замовлення у фірмі: Перша українська артистично-столярська робітня ТИМОЧКО і ГАЛЬОВ, Львів, Коперника 54.

—o—

Восьма премія.

КАФЛЕВА ПІЧ або КУХНЯ, у довільній красці, вартости зол. 200.—. Виконання переведе фірма: МИХАЙЛО ГАЛІБЕЙ, склад кафлевих печей і кухонь, Львів, Петра Скарги 5.

Девята премія.

ДВІ АДАМАШКОВІ КОВДРИ НА ВОВНІ закуплені у фірмі Р. ВАНК, Львів, Марійська площа 6. Вартість зол. 150.

Десята премія.

СВІТОВОЇ МАРКИ „LONGINES“ ШВАЙЦАРСЬКИЙ НІКЛЕВИЙ МУЖЕСЬКИЙ ГОДИННИК, закуплений у фірмі А. ЦІППЕР, Львів, Ринок ч. 32. Вартість зол. 100

Одинацята премія.

ШКІРКИ НА ФУТРО вартости зол. 150.— до вибору у фірмі Промислово-Торговельна Спілка „ХРОМ“, Львів, вул. Руська ч. 20.

Дванацята премія.

ВЗУТТЯ МУЖЕСЬКЕ, ЖІНОЧЕ, ДИТЯЧЕ вартости зол. 100.— до довільного вибору або на замовлення у фірмі: І. ЧОРНІЙ і О. БЕРЯК, ЛЬВІВ, Руська 3.

В льосуванні цієї ґрупи братимуть участь ті **передплатники,** які вирівняють залеглости і вплатять передплату **згори** за час до кінця червня ц. р., а теж **читачі,** які хоча досі не були передплатниками, але вплатять передплату **згори** за повищий період.

Всі учасники льосування першої ґрупи братимуть автоматично участь у льосуванні **другої** ґрупи, якої премії розпочинаємо з нинішним днем проголошувати (гляди перша сторінка).

сивах є поєхати ґльорифікацію людини, яка вбила б. голову української держави, діяча, що став символом державности народу, серед якого живе жидівська меншість!! Але це жидів не турбує: вони захоплюються Шварцбартом, не рахуючись з фактом, що манїфестації у честь Шварцбарта і пресова реклама про це — є *провокацією* супроти українців.

А становище цілої світової жидівської преси включно з львівською „Хвилею“ до останніх подій на Україні та взагалі проблеми російсько-українських взаємин — чи те становище сприяє жидівсько-українським взаєминам?! І коли вам жиди закидають пасивність супроти діточих антисемітських вибриків у Галичині, *в яких ані один жид не втратив життя*, то ми питаємо: чи колинебудь відповідальний провід жидівського національного руху *осудив і напятнував* тих жидів, які *масово* пішли на службу московському більшовизмові та своєю діяльністю і безпосередніми функціями більшовицьких ідеольоґів, політиків, комуністів, урядовців, аґентів і чекістів *звели з того світа сотки тисяч українського люду?!* Чи тут справді лицює сіоністам та всім чесним жидам на галицькій землі проголошувати гасло „Наша хата з краю“?!

Ні, справді, хай заперестануть жиди переконувати світ і нас, що ми — антисеміти. Український антисемітизм міг би покликуватись на чимало протижидівських арґументів. Одначе того *масового* антисемітизму *як суспільної течії*, покищо *на щастя* ще нема. Трагічні інциденти, викликані серед наддніпрянської революційної заметілі покидками революції, не сміють ніде повторитись. Всі індивідуальні українські чинники рішуче виступають проти всяких проявів антисемітизму, що тільки в деяких молодечих гуртках народжується, і той антисемітизм і треба і можна в корінї здусити. Але коли жиди вічно повторятимуть, що всі українці антисеміти й далі вестимуть дотеперішню „мудру“ тактику, то українці готові в це справді повірити й антисемітами стати. Що воно не принесло би користи українській справі — з цим погоджуємося. Але що й жиди не багато на цьому виграли б — це мабуть теж справа ясна.

з обережности, боячися не образити юрби добрих ґеніїв, що попихають цей самохід.

Тоді я рішила дістати інформації в тутешнього представника цивілізації — поліцая.

На моє велике здивування він мене зрозумів, запевняючи, що в Юнанфу є вже кілька тих „самоїздів“. Хоч сьогодні я бачила щойно перше — один раз за чотири місяці побуту. Видно, що китайці справді закупили авта так як й авіони на показ, що нема в них доріг та авта стоять по ґаражах.

Пізніше я довідалася, що тутешній ґубернатор, ґенерал Льонго-Ін, має також своє приватне чепурне авто, яким він іноді виїздить на прохід. Такий виїзд це велика пригода. Вже кілька годин раніше по вулицях зявляються гуртки вояків, що очищують вулиці від юрби, сміття та каміння, а вкінці вояки стають ланцюгом по обох боках вулиці, куди переїздитиме ґубернаторське авто.

Ходять слухи, що ґубернатор рішив заложити камяні дороги поза містом, а може навіть аж до Ан-Нінг — дороги караван соли.

Я тільки цікава, як довго витримають авта тутешній режім шоферів та стан тих „камяних“ доріг — у провінції.

Ось як далеко тут сягнула цивілізація. Але як хто би запитав, то кожен китаєць навіть з Юнанфу, може сміло відповісти: „У нас також є техніка: авто, аероплани, електрика, телефон — одним словом цивілізація!“

ЯПОНІЯ НЕ ВІДДАСТЬ НІЧОГО.

ЛЬОНДОН. ПАТ. „Дейлі Експрес“ оголосив інтервю свого кореспондента в Токіо з японським міністром закордонних справ Гірото, який заявив, що на його думку СРСР повинен продати східну залізницю манджурській державі. Якщо йде про острови Архіпеляґу й острови Маршала на Пацифіку, над якими Японія виконує мандат з доручення Союзу Народів, то Японія не думає резиґнувати з тих своїх справ у звязку зі своїм виступом із Союзу Народів. Гірото заявив, що Японії признано цей мандат завдяки Льойд Джорджові, як частинну рекомпензату за участь у війні проти Німеччини, що застережено в тайному договорі. У Версалі союзні держави заявили, щоби піддобруватись Вільсонові, що Японія виконує цей мандат з доручення Союзу Народів. Врешті Гірото заявив, що покищо нема чого побоюватись війни Японії ані з СРСР ані зі Зл. Державами.

—o—

Репресії супроти опірних довжників.

ВАШИНҐТОН, 3. 1. Внесений республиканцем Джонсоном і принятий сенатом проект закону про заборону фінансових операцій з державами, які не сплатили в речинці своїх довгів в Америці, передбачує кари до 5 літ вязниці і гривни до 10.000 долярів на приватні особи і підприємства, які продають якінебудь цінні папери задля уділення позичок чужим державам, що в цілости або частинно не сповнили своїх зобовязань супроти Зл. Держав. Останній уступ торкається держав, що як нпр. В. Британія платили тільки символічно. Принята додатково поправка до проекту передбачує, що приписам закону не підлягатимуть держави, які не додержали своїх приватних зобовязань.

Подробиці катастрофи стратостату.

МОСКВА, 2. 2. ПАТ. Окрема комісія, вислана на місце катастрофи бальону „Оссоавіахім", опублікувала ряд цікавих подробиць з тієї катастрофи.

Комісія устійнила, що частина научного приладдя та приладдя для пільотажу знищена. Інші научні апарати неушкоджені. Інструменти, що показують висоту, занотували в год. 12.33 найбільшу висоту бальону 22 тис. м. Бальон продержався на тій висоті до год. 12.45, опісля почав злітати. Останній занотований час — 16.40. Комісія одноголосно устійнила, що цю хвилину треба вважати початком катастрофи бальону. Усі мешканці села, які бачили мент спаду бальону, підтримують, що тоді була 16 год. Причиною катастрофи була завелика швидкість спаду, що зростала щораз більше, а внаслідок цього гондоля відірвалася і вдаривши об землю, розбилася. Залога бальону згинула в менті його зудару з землею. Комісія устійнила теж, що радіограма, яку нібито дістав один радіоаматор на Литві і за якою катастрофу спричинило обтяження гондолі ледом, безосновна. З занотованих інструментами позицій виходить, що весь час від моменту спаду до год. 16.10 залога працювала весь час відважно, переконана, що причалить зовсім нормально. Висліди, занотовані інструментами, кажуть догадуватися, що залога добула поважні научні успіхи.

—o—

Національний склад Ч. С. Р.

Українці в Чехословаччині. — Закарпаття у світлі останньої чеської конскрипції.

Щойно недавно опублікував Держ. Статистичний Уряд ЧСР подробиці перепису з 1. грудня 1930 р., які дотичать теж національного складу цієї держави. Виглядає він ось-як (подаємо теж цифри попереднього спису з р. 1921 р. і відсоткове відношення):

		1930	%	1921	%
1.	Чехословаки	9.688.778	66·91	8,765.213	65·53
2.	Німці	3,231.688	22·32	3,123.624	23·36
3.	Мадяри	691.923	4·78	744.621	5·57
4.	*Українці*	*549.169*	*3·79*	*461.449*	*3·45*
5.	Жиди	186.642	1·29	180.504	1·35
6.	Поляки	81.737	0·57	75.987	0·57
7.	Цигани	32.209	0·22	8.478	0·06
8.	Румуни	13.004	0·09	11.174	0·08
9.	Хорвати	3.113	0·02	2.107	0·02
10.	Інші	1.310	0·01	1.306	0·01
	Загально *)	14,479.565	100	13,373.463	100

Перше, що в цій таблиці б'є в очі, це нерозріжнювання окремо чехів і словаків, спільна номенклятура і спільні цифри. Вже швидше можна зрозуміти спільну рубрику для українців і москалів, бо в дійсности ЧСР має тільки невеличку кількість натуралізованих росіян (з еміґрантів). Коли від ґльобальної цифри чехословаків відіймемо словаків, яких національна індивідуальність виразно закреслена, то на самих чехів припаде не багато поза ½ всього населення.

Поважну втрату виявляють за останніх 10 літ мадяри. Вони впали з 5.57 прц. на 4.78 прц. і це викликало в їх таборі голосні нарікання та тенденційність перепису, за те, що вписували, мовляв, гр.-кат. мадярів силоміць до українців на Закарпатті, тощо. Важна причина поменшання кількости мадярів у ЧСР лежить мабуть у тому, що жиди, які раніше подавались за мадярів, тепер визнають себе жидами або чехословаками.

Українці зросли від 1921—1930 року на 87.720 осіб, себто на 19 прц., а у відношенні до загальної кількости населення на 0.34 прц. В дійсности справа представляється ще краще, бо цифри, які дотичать українців на захід від р. Ужа, себто на Словаччині, є далекі від точности і вимагають поважної коректури. Статистика подає там 91.079 українців, тоді, коли на основі хоч би цифр про релігійну приналежність (подаємо нижче) це булоб тільки яких 50 прц. справжньої кількости українців на Словаччині.

Але спинімся докладніше над тою частиною Закарпаття, яку вважають там окремою територіяльною цілістю і яка називається офіціяльно: Підкарпатська Русь. Там перепис приніс більш-менш правдиві цифри. Ось вони

	1930	1921
українці	*446.916*	*372.500*
мадяри	109.472	103.690
жиди	91.255	79.715
чехословаки	33.961	19.775
німці	,3.242	10.326
румуни	12.641	10.810
цигани	1.357	418
поляки	159	298

Вже за тих 9 літ кількість нашого народу — як бачимо з повищої таблички — зросла дуже поважно: в абсолютній цифрі на 74.416, відсотково на 20 прц. Коли вернемось ще до давніших літ, то цей природний приріст буде ще сильніший. І так у 1890 році перепис подавав українців на території сьогоднішньої П. Руси 269.929, в р. 1900 — 311.752, в р. 1910 — 334.745, в р. 1921 — 372.500.

До того ще мусимо взяти на увагу еміґрацію до Америки, яка в передвоєнних роках, особливо до 1910 року, була на Закарпатті дуже інтенсивна і зменшувала поважно кількість нашого населення.

Цікаво присвятити дещо уваги зростові чехословацького елементу на Закарпатті. З 3.3 прц. в 1921 р. зріс цей елемент за 10 літ до 4.79 прц. Найбільше чехословаків є в Ужгороді, бо аж 8.028 душ на загальну кількість 33.961. Закарпатська преса пригадує з цієї нагоди, що до 1919 року було в Ужгороді всього 32 чехів.

При кінці спинимося ще на релігійній статистиці ЧСР. Ось вона:

1)	Римо-кат.	10,831.696	10,385.983
2)	Євангелики	1,129.758	991.966
3)	Безконфес.	854.638	724.522
4)	Гусити	793.383	523.248
5)	*Греко-кат.*	*585.041*	532.355
6)	Жиди	356.830	353.978
7)	*Православні*	*143.598*	73.056
8)	Старокатол.	22.712	20.253
9)	Інші	9.878	4.935

Для нас цікавий в цій статистиці величезний зріст осіб православної релігії, що є наслідком москвофільської пропаґанди, яка проголошує православя справжньою „русскою" релігією і користуючи з темноти, що розсілась всевладно на Закарпатті, насаджує не лиш національне, але й релігійне відступництво.

Релігійна статистика, представлена у повищій таблиці, дає нам також можливість зорієнтуватись у справжній силі українського елементу в ЧСР. А саме: коли додамо греко-католиків і православних, то — абстрагуючи від нечисленних зрештою українців римо-католиків, євангеликів і безконфесійних — дістанемо суму 728.639, з якої ок. *700 тисяч душ можемо спокійно уважати українцями.* Решта — це гр.-католицькі мадяри (інакше змадяризовані українці) і православні російські еміґранти.

З тих висновків, які ледви чи є помилкові, виходить, що останній чеський перепис населення зменшив кількість нашого народу в ЧСР на близько 150 тисяч.

В. Несторович.

*) Тут доходить ще 249.971 чужинців у р. 1930 і 239.961 в р. 1921, які входять у цифри релігійної статистики.

По широкому світі.

— В Москві відбувся похорон 3-х летунів, що погибли в катастрофі бальону „Оссоавіахім". Після промов і артилерійських сальв урни з попелом летунів вмуровано в стіну Кремлю.

— Екзекутива федерації англійських вуглекопів оголосила протест проти імпорту польського вугля до Англії.

— Німецька влада видалила з Німеччини берлінського кореспондента шведської телеґрафічної аґенції у відповідь за видалення німецького кореспондента зі Стокгольму.

— В Парижі страйкує 6.000 шоферів, які відбули 2. ц. м. кілька віч і пробували демонструвати проти уряду.

— На передмісті Берліна вбито серед таємних обставин визначного комуністичного провідника Кетнера, як здогадуються на основі тайного партійного присуду.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 5. ЛЮТОГО 1934.

М. ГАЛУШИНСЬКИЙ 15

З Українськими Січовими Стрільцями.

СПОМИНИ З РР. 1914—1915.

Приділ резервових старшин. — Брак активних підстаршин. — Плян підстаршинської школи.

Які були взаємини між полк. Молліком і львівською військ. командою, а радше її шефом ґр. Лямезаном, не знаю. Але що він мусів передати своє некорисне враження про Б. У. шефові штабу, це річ зовсім ясна. А що це також могло мати некорисний вплив, не дасться заперечити.

З хвилиною, як приїхав полк. Моллік, — а було це десь зараз після 20. серпня 1914 р., — мусів я свій час поділити між Б. У., полк. Молліком і ЗУР.; надто треба було взятися до орґанізаційної роботи, яка була хіба найважнішою частиною у тім часі. До Львова стали напливати потрохи українські резервові старшини, звільнені з війська. Між ними були: д-р Степан Томашівський, який прийшов від баталіону загального ополчення, що находився у своїх становищах на північ від Львова. Опісля прийшов поручник Григорій Коссак, що до тої пори служив при 36. полку краєвої оборони (тепер стрільців). Він вже оповідав про заняття Камянця Подільського, який опісля кинули наші війська. Це було наше перше знайомство. П. Коссака не знав я передтим навіть з назви; отже це була для мене незаписана таблиця. Одначе мушу признати, що він зробив на мене корисне враження; а вже найліпше подобалося мені те, що зараз бажав взятися до роботи і хотів, щоб йому визначити його обсяг діяльности. Чи вже тоді були Василь Дідушок, Осип Букшований, Осип Будзиновський — не пригадую собі точно. Знав я лише про те, що звільнений є д-р Никифор Гірняк, який зі своїм полком (15. піхоти) був під Підволочиськами і там мав запалення сліпої кишки, та був тепер в однім із львівських шпиталів. Надто повідомили мене з Б. У., що ще вплинуло від ЗУР. до військ. команди Львів більше як двацять внесень на звільнення резервових старшин, одначе вже було сумнівне, чи ті внесення будуть прихильно поладнані, а радше, чи воєнні операції позволять на звільнення згаданих старшин.

На мене робив некорисне враження той факт, що Б. У. не постаралася звільнити більше число активних підстаршин, які мусіли би вести головно вишкіл добровольців під наглядом старшин. Запитав я вправді у Катамая, але він вже відразу був визначений на мого заступника, отже навіть не міг займатися чимсь подібним. Надто був звільнений Ераст Коник і його з браку шарж назначено куріниим отаманом (тобто командантом баталіону) та однорічний охотник Евген Бородієвич, який відразу не давав поруки, що він може бути корисним і пожиточним при вишколі молодих рекрутів-добровольців. Я сам ще поставив від себе внесення звільнити моїх знайомих дд. Капусту, Мартинця, Кондрацького, людей, про яких я знав, що вони творитимуть головну опору в стрілецтві і які всі свої сили вложать у ту орґанізацію. Але ті внесення залишилися вже неполадняні і згадані люди зі шкодою для самого стрілецтва не брали участи в тій роботі.

Бачучи такий стан, а саме маленьку скількість рез. старшин, з яких деякі, як приналежні до „Ген. Штабу", зовсім не думали віддаватися активно вишколові добровольців, бачучи, що тих кількох рез. старшин рішуче не дадуть собі ради і не зроблять нічого, якщо не матимуть під руками добрих підстаршин, постановив я зараз витворити підстаршинську школу для всіх тих добровольців, які бодай трохи, бодай частинно вчилися науки руханки й показували себе рухливішими та на підстаршин відповіднішими. Для них мала та школа відбуватися рано й пополудні, а з предметів, які їм мали подавати, визначив я лише ті, які кожному підстаршині конечно знати. Надто призначив я на учителів деяких панів із „Ген. Штабу". Та, на жаль, мушу признати, що та школа зовсім не увійшла в життя, а визначені панове мали все якесь оправдання на те, що занедбували свої обовязки. Розуміється, що такого непослуху був би я не стерпів, але, як кажу, події стали так швидко розвиватися, що й мови не могло бути про якусь правильну, плянову роботу.

(Продовження буде.)

Австрійські селяни за Дольфусом.

Велика маніфестація у Відні.

ВІДЕНЬ, 2. II. ПАТ. Відбулися тут великі селянські маніфестації, до яких урядові кола привязують велике значіння, уважаючи їх актом самооборони перед терором націонал-соціялістів. До Відня прибуло сьогодні 12.000 селян зі всіх околиць Долішньої Австрії і перейшли маніфестаційним походом крізь місто. Перед будинком міністерства війни відбулася дефіляда селян перед канцлером Дольфусом і членами уряду. Дефіляда тревала поверх три години. До зібраних на північнім дворі селян промовив канцл. Дольфус, заявляючи, що націонал-соціялістичні ексцеси не приняли би таких розмірів, якби не підтримка ізза границі. Молодь, яка кидає петарди, вірить, що Німеччина поспішить їй з допомогою, і поривається на все. Ми просили Берлін нераз, щоби дав нам спокій, одначе без успіху. Остання наша спроба не довела ні до чого. Німецьку відповідь мусимо вважати невдоволяючою і тому мусимо вступити на шлях, який вказує нам наш обовязок і наше право. Тепер боротьба іде за волю і честь Австрії. На нашу думку, німецькість повинна проявлятися інакше ніж це проповідує німецький канцлер.

Промову Дольфуса приняло селянство з одушевленням. Віденські політичні кола підкреслюють, що селянська маніфестація була немов плебіцитом в користь австрійського уряду.

Політична кріза у Франції.

Уряд Шотана, що мав в своїм складі двох міністрів, скомпромітованих в афері Ставіського, а до тогож не показав досить рішучости в переведенні слідства, викликав бурхливі демонстрації проти себе і мусів уступити. Найнадійнішими кандидатами на провід в уряді Франції виступили Даладіє і Еріо. Переміг перший з них, якому доручили утворити нове міністерство. Чи пощастить йому зліквідувати крізу, чи ні, покаже ближча будучність. Тимчасом треба ствердити відрадний факт, що пепав Еріо, приятель московського уряду, і то в значній мірі саме з причини цієї приязни. З цього приводу пише „Журналь де Женев" між іншим таке: „Зовнішня політика Еріо непокоїть тепер цілком справедливо не лише його співгромадян, але й приятелів Франції поза її межами. Нашим обовязком приязни до наших західних сусідів є сказати їм правду. Величня декляраціїя засад, виголошена Еріо в парляменті в 1921 в обороні поваги умов, заключених Совітами, уступила у старого президента Ради місце прихильній до більшовиків політиці, яка є найбільшою кривдою для його країни. **Ми не вагаємося сказати, що будуччина Европи залежить передовсім від утримання чи упадку совітського режіму.** Справжні приятелі Европи пристануть без сумніву до тих, що провадять боротьбу проти більшовизму. Франція заступає перед світом оборону волі сумління проти гноблення особи державою. Примушуючи Францію підтримувати цинічну кліку гнобителів під проводом Сталіна, Еріо відкинув би від своєї країни багато приятелів поза її межами. Прихильна до Совітів політика мера Ліону не дозволяє при сучасних обставинах поставити його при кермі держави."

Боротьба проти корупції та деморалізації, що є наслідком у політичнім житті Франції московських впливів та приятелювання з більшовиками, робить цілком зрозумілим покликання до керми Даладіє, відомого як противника Москви. Його призначення є також доброю відповідю на промову Сталіна, в якій він так хвалився покращанням відносин до Франції та Польщі. (Укбюро, Льондон.)

Кольонізаційна оферта Гітлера.

ЛЬОНДОН, 3. II. ПАТ. „Дейлі Телеграф" повідомляє про дивну пропозицію, зроблену мовляв, Гітлером Мусолінієві. Гітлер мав заоферувати, що осадить на ріллі в Німеччині всіх австрійців, які живуть в італійськім Тиролі. В тій частині Тиролю живе 200 тисяч австрійців. Наслідком гострої італіянізаційної акції в Тиролі спровадження австрійців до Німеччини усунуло би в італійсько-німецьких взаєминах площину конфлікту, а це мало би вирішний вплив на відношення Італії до Німеччини.

—o—

Нове московщення України.

„Звестія" з 17. січня ц. р. подають велику статтю А. Хвилі, присвячену в дуже льокайський спосіб Кагановичу. Містить вона в собі докладний плян московщення України. Піднісши до неба перемоги Кагановича над „українським націоналізмом" Хвиля дає відчути своє копито мертвому Скрипнику закидаючи йому, що він сотворив „буржуазно-націоналістичну теорію окремішности України та її культури." —„Скрипник підніс гасло виховання молодого покоління в дусі національної свідомости... А це гасло він перебрав від одного з провідників українського націоналізму — Грушевського... Скрипник гадав, що українських дітей треба вчити лише в українській мові. Довідавшись в 1929 році, що в московській мові вчились 31 проц. дітей, коли за статистикою в Київі було лише 26 проц. московських дітей, він увів поправку на 5 проц." (який жах! — УБ.)

Далі Хвиля хвалиться досягненнями Постишева: „За останні 11 місяців ми вигнали зі шкіл до 4.000 учителів українських націоналістів, махнівців, петлюрівців, ворожих нам людей, що провадили протирадянську роботу, що виховували дітей у дусі українського націоналізму. Всеукраїнський Інститут педагогіки майже цілком змінено, бо його основні кадри складались з українських націоналістичних шпигунів — Ерстернюків, Баданів і т. д. З 29 інститутів, що готували педагогічні кадри, в 11 змінено провід. Для направи помилок у шкільній політиці на Україні переведено виборчий перепис, особливо у промислових районах, де багато московських робітників та інших національних меншин. Показалось, що в Макіївці діти московських робітників не забезпечено школою в рідній мові, а в Херсоні була лише одна московська школа і то для глухонімих." В 1931 році на Україні охоплено московською школою лише 197.000 дітей, а тепер їх буде 488.000..." А скільки їх буде у наступнім році?

Поруч з виголоджуванням України іде її московщення. „Шалійте, шалійте скажені кати!..." (Укбюро, Льондон.)

Маніфестація вірности й єдности.

Лемківщина складає поклін свому владиці. — Великий здвиг народу в Сяноці. — Ентузіязм.— Переломова подія в історії відродження Лемківщини.

Небуденне свято мали ми на нашій найдальше висуненій на полудневий захід землиці, на Лемківщині. Оце у вівторок 30. січня ц. р. відбулася в Сяноці святочна академія, зорганізована заходом культурно-освітніх і господарсько-кооперативних товариств у Сяноці, з нагоди 17-их роковин преконізації Кир Йосафата Коциловського на епископський престіл у Перемишлі. І Сянік ще не бачив такого великого здвигу народу, буквально з цілої Лемківщини, бо на академію прибули делегати аж з Новосанdeччини на заході і з Лютовищини на сході, не згадуючи вже про громадянство сяніцького і ліського повіту, яке взяло масово участь у святі. 2-тисячна маса народу виповнила по береги церкву і всю площу перед церквою. А багато громадян мусіло відійти з нічим. Духовенство теж взяло дуже чисельну участь, бо присутніх було понад 70 осіб.

Свято почалось торжественною Службою Божою в намірені Високодостойного Ювилята в 9. год. рано, яку відправив **о. візитатор Іван Качмар** в асисті 5-ох отців деканів, а саме: **о. Івана Цегелика, о. д-ра Романа Винницького, о. Теодора Малка, о. Івана Клюфаса й о. Степана Шалаша.** Діяконували: **о. Ярослав Щирба** зі Шкляр та **о. Анатоль Кліш** з Ріпника. Глибоку змістом проповідь виголосив краснорічиво **о. декан Олександер Стеранка,** парох Монастирця. Підчас Служби Божої і на академії співав **хор під орудою д-ра В. Блавацького.** Богослуження скінчилося многоліттєвіям для Кир Йосафата, який, на жаль, не міг взяти участи в тому незабутньому святі, що перемінилось у велику народню маніфестацію вірности для своєї греко-католицької Церкви і глибокої пошани для князя тієї Церкви на наших західних землях, на яку повели вороги в останніх роках неперебірчивими засобами завзятий наступ, кидаючи на Високодостойного Ювилята і підчинене йому духовенство нікчемні наклепи.

Негайно по богослуженні почалася святочна академія у просторій салі „Міщанської Читальні" (польської). На жаль, маса народу не могла приміститися у салі, з якої усунено всі крісла. Не зважаючи на те, за кожне вільне місце, навіть за кулісами, у побічних кімнатах і коридорі доводилося зводити формальну боротьбу. Багато цікавих мусіло відійти з академії, бо не стало місця. В кожному випадку на самій салі було біля 800 людей.

Академію започаткував своїм виступом мужеський хор з Новосілець-Ґневош, скріплений хористами з Ялина, який під проводом **о. пароха С. Менцінського** відспівав пісню „Владико Отче". Добре продумане вступне слово про вагу греко-католицької Церкви і діяльність Ювилята, який як уроженець князівської сяніцької землі присвятив найбільше уваги розвязці заплутаних питань на Лемківщині, виголосив голова ювилейного комітету **д-р В. Блавацький,** побажавши Ювилятові „многая літа", що відспівав негайно мужеський хор. Опісля мішаний хор відспівав два псальми Д. Бортнянського: „Блажен муж" і „Господи, силою Твоєю", а в перерві виголошено та відчитано кільканацять привітів. При виголошуванні привітів ентузіязм маси виявився в могутнім трикратнім „слава", яке голосним відгомоном мусіло долетіти і до Ювилята і певно долетить також до збаламучених „варшавським православієм" братів. Маленька 8-літня **Іруся Ґоцівна** виголосила вірш п. н. „Святий Йосафате" з такою діточою щирістю, що саля довго гомоніла від невмовкаючих оплесків, а о. візитатор з батьківською любовю розцілував милу декляматорку. Католицький гимн та зворушливі слова подяки всім присутнім **о. декана І. Цегелика,** а вкінці національний гимн закінчили це величаве свято, яке наглядно виявило всім чинникам, що українська інтелігенція враз із народньою масою міцно обєднались біля свого Провідника Церкви, Високодостойного Ювилята, так, що ніякі ворожі сили не одоліють Лемківщини.

Америка не мішається до европейських справ.

ПАРИЖ, 2. II. Як повідомляє аґенція Авас, заст. державного секретаря Філіпс заявив, що уряд Зл. Держав не хоче коментувати ситуації, яка витворилася в Европі після оголошення поглядів англійського та італійського на справу німецьких зброєнь. Уряд Зл. Держав приняв до відома британський меморіял, одначе цей факт не конче вимагає відповіди.

ВАШИНГТОН, 3. II. ПАТ. Як заявляють в Білім Домі, президент Рузвельт здержується з коментарями щодо ріжних розброїних пропозицій, поки не буде певне, що та справа виходить поза рами европейської політики і входить в міжнародню сферу. Рузвельт підкреслив знову, що Зл. Держави рішили держатися осторонь европейської політики. Норман Девіс залишається покищо у Вашинґтоні і не вернеться до Женеви перед остаточним устійненням речинця скликання розброїної конференції.

—o—

Радикально-селянська рум. партія на Буковині розкладається.

Президент радикально-селянської партії Юніян не додержав слова, яке він дав голові буковинської організації, проф. університету в Чернівцях д-рові Костяну. Проф. Костяну мав по змислі договору з УНП. дістати посольський мандат у черновецькім повіті. Юніян мав черновецький мандат лиш тоді, якби його не вибрали в його повіті Ґорж. Юніяна вибрали в пов. Ґорж і в пов. Чернівці. Він зрікся, ломлючи умову, свого мандату в Ґорж і затримав черновецький посольський мандат. На всі протамятні письма буковинської радикально-селянської організації Юніян не відповів ані разу. Д-р Костяну, повітові голови партійних організацій і передові члени партії на Буковині поробили з цієї поведінки свого начального провідника відповідний висновок і повиступали з партії. Таким чином усі орґанізації радикально-селянської партії під проводом Юніяна на Буковині порозпадалися.

Австрія невдоволена німецькою відповідю.

ВІДЕНЬ, 3. II. Вчора оголошено офіційний комунікат, який стверджує, що відповідь німецького уряду на австрійську ноту прийшла до Відня вночі і її предложили раді міністрів, що якраз тоді радила. Рада міністрів, розглянувши зміст відповіди, ствердила, що нім. уряд не очеркнув достаточно способу безпосередньої полагоди конфлікту обох німецьких держав. Німецька нота не бере під увагу зажалень, які предложив австрійський уряд і заперечує тільки деякі факти. Рада міністрів устійнила одноголосно, що німецька нота недостаточна і в обличчі цього австрійський уряд піде тією дорогою, яку покаже йому ситуація.

БЕРЛІН, 3. II. ПАТ. Німецька преса обурено опрокидує відповідь австрійської кабінетної ради на ноту німецького уряду. Часописи відмічують, що німецький уряд точно провірив австрійську ноту і зокрема гостро виступають проти австрійських алюзій на тему можливости передачі усієї справи на міжнародню арену.

ЛЬОНДОН, 3. II. ПАТ. Це, що Австрія визнала німецьку відповідь недостаточною, зрозуміли взагал в Льондоні як загрозу інтервенції перед С. Народів. В офіційних колах з приводу такого відношення Гітлера до австрійських справ неспокійні. Британський уряд не задумує вже мабуть спільного демаршу з Францією й Італією перед берлінським урядом. Англійський уряд має при цьому на увазі свій власний престіж, бо побоюється відмови, яку в тому випадку можна передбачити. Британські урядові кола розуміють, що тоді буде перешкодити, якщо Австрія поверне цю справу до С. Народів, але рахуються і з тим, що тоді справа протягнеться і прийде природне вияснення ситуації.

Анґлійська пересторога для Австрії.

ЛЬОНДОН, 3. II. ПАТ. „Таймс“ приніс передовицю, інспіровану очевидячки „Форін Офісом“ в австрійській справі. Часопис перестерігає канцл. Дольфуса, щоби добре подумав над евентуальними наслідками наміру звернутися до Союзу Народів. Австрія мусить предложити непохитні докази вини Німеччини, якщо хоче предложити свою справу перед женевським форум. Вкінці часопис пропонує створення спеціяльної граничної комісії, якої завданням булоб унеможливити конфлікти. Одначе така справа вимагає попереднього порозуміння найбільш інтересованих держав. „Таймс“ пише, що найкращим виходом була би рішуча заборона противавстрійської пропаґанди, видана канцл. Гітлером.

—o—

Перед номінацією нового краевого інспектора на Закарпатті.

Дотеперішній краєвий інспектор на Закарпатті Ян Вондрачек переходить до Праги на посаду директора ґімназії. З цієї нагоди ужгородське „Українське Слово“ домагається, аби його наслідником була людина, що знає нашу культуру і мову, себто українець.

Расова українка.

Даємо ці фахові замітки у звязку з новинкою, що на Великих Студентських Вечерницях 8-го ц. м. виберуть і нагородять расову українку.

Маю писати дві вправи на тему расової українки. І то зараз таки, бо машина шкірить зуби. Пригадуються ґімназійні часи, коли треба було писати про характер осіб якоїсь повісти, що її не читав бідолаха... Подібно з природою, якої закони ділають у невідомих напрямках, а систематичний розум приймає засади, щоб її впорядкувати з більшою або меншою правдоподібністю згідно з власним смаком.

Явища природи, до яких належить інтеґрально і людина, є для дослідника жменею піску, киненого в очі. Пісок розсівається, деякі зернятка падуть до ока інші тільки в поле його обсервації, ще інші зовсім пропадають. Цей пісок для антропольоґа — це зовнішні прикмети структури людини, що при схрещуванні то виринають то знову потапають справжні біольоґічною основою. Ці комплекси прикмет, або постійні у часі і просторі називаємо *расою*.

Та кількість піску, що ним розсіває природа, не завжди трапляє до однаково вразливих очей. Наприклад знемощілим і зледащілим французьким антропольоґам нашого часу нащадкам великого Броки, говорити щось про раси — значить те саме, що вияснювати сліпому красу барв. Вони є на раси сліпі і не вразливі. Німецькі антропольоґи мають так засипані очі, що крім ясного піґменту і довгої голови нордійської раси, не бачать інших, рівнорядних її клясифікацій. Ці частинно сліпі. Серед третіх „обєктивних“ панує вавилонське перемішання язиків; їх школи розпадаються, повстають єретики, що шукають власних цілей і йдуть власними дорогами. Цих розсварених антропольоґів одно лучить зі собою: кожний нарід чи племя є расовою мішаниною, зложеною із двох, трьох чи більше рас, з яких одна вибивається чисельно на чоло, творячи його тип.

Таким репрезентаційним типом українців є динарська раса. Не є вона расовим елементом, але мішанцем, що повстає з двох засадничих первнів: ясно-піґментованого нордійського і темно-піґментованого арменоїдного. Внаслідок змінної переваги прикмет з розвоєм століть обох елементів, виступає на українській території динарська раса у двох відмінах, що не творять посередньої форми між своїми обома первнями, але пересувається раз в одну, другий раз у другу сторону домінуючого типу.

Динарська раса є високоросла. Її зріст коло 165 цм. для жінок і 176 для мужчин. Має досить міцнів і ніжно довгій шиї осаджена голова. Грудна клітка досить широка і випукла, живіт невеликий, стан стрункий і вигнучастий, сяг розложених рамен коротший від зросту, спричинений коротшими кінцівками, бо плечі широкі, ноги довгі, при чому передудля коротке — подібно як передрамя — у відношені до литки, стопа велика, на високім підбитті.

Динарський череп великий, округлий; потиліця плоске, потилиця сплощена і спадає майже в доземній лінії до своєї підстави. Чоло має просту або випуклу форму, високе, досить широке, але сильно звужене коло висків. Очі великі, часто випуклі, очна шпара позема, повіки помірковані, брови густі, заріст сильний. Насада носа вузька, хребет часто орлиний, перегорода довга, кінець носа трішки загострений.

Лице динарців має тенденцію до трикутника, а тому у профілі видається довшим. Щелепа досить низький; уста малі з повними губами, риси лиця вирасті. Обидві відміни цієї раси ріжняться передовсім піґментом, що може бути або зовсім темний, з синявим відтінком, або ясніший: волосся хвилясте або кучеряве, буйне каштановате, очі пивні.

Краса не мусить покриватися з расою, хоч *рахунково* деякі учені старалися це доказати, обчисляючи для них сучинники кореляції. Чи ота раса творить своєрідний вияв краси, для якої, здається тільки в цьому випадку, має пристосування дефініція Канта: „подобається нам безпристрасно“.

Р. Є.

ГІТЛЄР ХОЧЕ НІМЦІВ З ТИРОЛЮ.

„Дейлі Телеґраф“ повідомляє, що Гітлер мав зробити Муссоліні цікаву пропозицію: Він згодився поселити в Німеччині хліборобами всіх німців, що мешкають в італійському Тиролю. Нині в цій полосі є 200 тис. німців, у відношенні до яких веде фашистівський уряд гостру італізаційну політику. Виселення німців з Тиролю зліквідувалоб зразу можливости німецько-італійського конфлікту й поставилоб взаємини тих двох держав на зовсім нові площини.

НОВИНКИ

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16, II. пов. Тел. 54-46.**

— **Маґазин постелі Р. Джала,** Львів, Хоружна 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Перероблює ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 39-100

— **Папучі — пантофлі** — берлячі — фільцові чоботи поручає і виконує робітня „ІБІС“ вул. Собеського 9 (давніше Вроновська). 22/33 9-10

— **Перше укр. фризієрське заведення** для Пань і Панів у власній управі Теодора Кутковського, Львів, вул. Бляхарська 11., філія для Пань Площа Марійська 4. Тел. 106.88. 2—3

— **Традиційний Вечір** Комітету допомоги вдовам і сиротам по священиках вже у вівторок 6. лютого ц. р. 1037 1-2

— **Великі Вечерниці „Основи“.** Т-во „Основа“, беручи під увагу загальну ситуацію, не дава в цьому сезоні „Традиційного Балю“, зате приготовляє „Великі Вечерниці“ на день 17. лютого 1934. Згідно з традицією Вечерниці мають усі дані бути вершком сезону. Як нас повідомляють Т-ву вдалося наняти просторі, уладжені з елеґантним комфортом салі нововибудуваного касина почтовців при вул. Японській 9. (біля „Біблосу“). Доїзд трамваями 1, 4 і 11. Не лише молодша і старша молодь найде дві прегарні салі до танцю при звуках двох першорядних джезбендових орхестр під проводом А. Коса, але і старше громадянство матиме нагоду в елеґантно умебльованих бриджевих салях мило провести час. — Два добірні буфети в управі Вп. Пань з певністю причиняться до піднесення настрою. Хто через помилку не

КОНФЕРЕНЦІЯ МІНІСТРІВ 4-Х ДЕРЖАВ.

БІЛГОРОД, 3. II. ПАТ. Нині рано приїхав до Білгороду грецький міністер закордонних справ Максімос. Румунський міністер Тітулеску не міг узяти участи в обіді в турецькому посольстві з причини недиспозиції. Тому конференція міністрів 4 держав буде нині в румунському посольстві, де залержався Тітулеску, а не в кабінеті югославянського міністра закордонних справ Єфтича.

БІЛГОРОД, 3. II. ПАТ. Директор політичного департаменту в грецькому м-стві закордонних справ Ресетіс, який приїхав учора вечором до Білгороду, привіз вказівки в справі балканського пакту.

ПРИСУД У ПРОЦЕСІ ЗА ВБИВСТВО ПРЕМІЄРА ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 3. II. ПАТ. Процес проти 20 підсудних, обвинувачених у вбивстві японського прем'єра Інукая в 1932 р. скінчився присудом одного з них на досмертну тюрму, інших на 3—15 літ вязниці.

КІЛЬКО Є В АМЕРИЦІ БЕЗРОБІТНИХ?

ВАШИНГТОН, 3. II. ПАТ. За останніми підрахунками американської Федерації Праці, ріст безробіття у Зл. Державах припинився, але питання його стоїть дальше на всю ширину. Кількість тих безробітних доходила у грудні м. р. до 10,826.000 осіб.

ЗМІНИ В АРМІЇ АМЕРИКИ.

ВАШИНГТОН, 3. II. ПАТ. Начальним вождом американської фльоти іменовано адмірала Рівса на місце адмірала Шелерса, що став командантом військ. академії в Аннаполісі. На вищих командних постах у фльоті сподіються у звязку з тим поважних змін.

ВАШИНГТОН, 3. II. ПАТ. Мек Овен поставив у палаті репрезентантів проєкт збільшити кількість військ. літаків з 1800 на 4834, та летунський персонал з 15 тис. на 38.063 голов.

НАПАД НА КОПАЛЬНЮ.

БУЕНОС АЙРЕС, 3. II. ПАТ. Повідомляють із Сан Матео в Перу, що около 500 мешканців тієї місцевости напало на копальню Тамбарак, яка є недалеко згаданої місцевости, та здемолювали там фабричні будинки й установи, заподіючи школи більше як на 2 міліони пезів. Візвані на поміч військові відділи звели з нападниками справжній бій. Згинуло 5 осіб, 12 було тяжко ранених. Причиною нападу на копальню було, що не взяли під увагу рекламацій мешканців, які від довгого часу жалілися на школи, які їм заподіює дим, що добувається з фабричних коминів тієї копальні.

став запрошення зволять ласкаво зайти до клюбу „Основи" при пл. св. Юра 5 між год. 1—3. 1035

— **До Впов. Передплатників „Діла".** Адміністрація „Діла" починає друк нових адрес для передплатників, тому просить усіх, що мають якісь бажання щодо поправки своїх адрес, повідомити про це Адміністрацію негайно. ?

— **Редакційні вісти.** З днем 5-го лютого ц. р. почав коротку відпустку головний редактор нашого щоденника **В. Мудрий.** У часі його відсутности буде його заступати ред. **І. Кедрин.**

— **Ліквідація одного прикрого інциденту.** В „Ділі" з дня 13. березня м. р. у відповідь на замітки в „Громадському Голосі" появилася стаття п. н. „Демагогія на всі фронти", в якій ужито невідповідних висловів на адресу УСРП. Цей прикрий інцидент тепер зліквідований відповідним листом, який вислала Президія УНДО до Головної Управи УСРП. в цій справі.

— **Бюро Тірка** повідомляє, що в понеділок 5. лютого відбудеться під мистецьким проводом д-ра Едв. Штайнбергера концерт камеральної музики. Буде це бранденбурський концерт Й. С. Баха на фортепян, скрипку, флет і смичкову оркестру на чельо. Низку вокальних творів відспіває артистка Ціла Ляв.

— **Найновіше, 3. число „Жорен"** з 1. лютня появилось у другому виданні після конфіскати. Воно значно краще від попереднього; має запах карнавалових настроїв і погідного гумору. Пять великих ілюстрацій з карикатурами — всі дуже вдатні. Крім літературно написаного вірша „Карнавал" маємо тут дуже їдкий фейлетон про наші „побутові" балі і веселу рубрику актуальних дотепів „Як виглядає карнавал". Сцена у „Новім Часі", як ред. Паліїв залишає своїм товаришам на спомин апостроф, має чимало дійсного гумору. Неменше злобні фільми з балю української преси, рисунок про шляхи нашої політики і веселі коментарі до 5 літературних нагород: що кожний з нагороджених зробить з 300 золотими.

— **Мистецька вистава.** У неділю 4. ц. м. в год. 12. в полудне, в салях Наукового Т-ва ім. Шевченка відкрили збірну виставу праць мистця Льва Ґеца. Вступ 1 зол., молодь 50 сот., групи від 10 осіб по 20 сот.

— **За поширювання летючок.** Перед окружним судом у Чорткові станув Іван Білогус під замітом, що в роках 1932 і 33 поширював летючки ОУН. Частина розправи відбулася при замкнених дверях. Білогуса засуджено на один рік вязниці.

— **Заведення для непоправних.** Міністер справедливости видав розпорядок у справі організації заведень для непоправних проступників. Окремі відділи будуть для жінок. Якщо для всіх не буде місця, проступники знайдуть приміщення при вязницях. Перше заведення повстане в Коронові.

— **В наших горах.** Заходом відділу „Польського Татрянського Т-ва" в Яблониці під Ворохтою відбулося перед кількома днями посвячення схоронища в прияві численних делегатів і запрошених гостей. Після відкриття схоронища відбулися гуцульські лещатарські змагання і показ гуцульських танців.

— **Статистика пожеж.** На основі обчислень загального заведення взаїмних обезпечень на терені Польщі (з вимком Варшави, Познанщини, Поморя і Шлеська) було минулого року 14.996 пожеж, при яких згоріло 25.200 будинків. В порівнанні з попереднім роком число пожеж будинків зменшилося на 7 до 8 проц. з вимком лодського воєвідства, де ті числа зросли.

— **Незвичайний випадок** трапився Марії Хрунь з Уришковець чортківського повіту. Приїхала вона до Чорткова і в часі крадіжки приловлена на гарячім вчинку, породила дівчинку. Клопіт мала поліція, бо замісць пильнувати злодійку, мусіла вишукати для положниці бабу-повитуху, а для дитинки захист.

— **Краєва хроніка.** Ходорівська міська рада рішила старатися, щоб у Ходорові було створене староство. — Самбірський суд засудив Івана Цюхера, війта з Бискович, на 8 місяців вязниці за спроневірення дорогових виплат у сумі 338 зол. — Окружний суд у Чорткові засудив бляхаря Бажеса Білогуса на 5 літ вязниці за фальшування монет.

З судової салі.

ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ В СТРИЮ.

В Стрию відбулися в останніх днях 2 політичні процеси, в яких підсудні відповідали за той сам злочин: намову дітей покидати школу. В першому з них, що відбувся 15. і 16. м. м. відповідали *Микита Опришок й Іван Садовський* з Грабівця, що хоч заперечили обвинуваченню, то 10 школярів, як свідків прокуратора обтяжило їх міцно. Суд, спираючись на те, присудив обох підсудних на 6 міс. тюрми, завішуючи водночас Садовському кару на 2 роки. Боронив обвинувачених д-р Вол. Лужецький.

Перед городським судом у Стрию відповідав за зневагу поліції, яка прибула на засідання кружка „Рідної Школи" в с. Стрілкові громадянин з цього села Гриць Яворів. Суд переслухав свідків і засудив його на 3 дні арешту.

З театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: „ЧОЛОВІК, ЩО БУВ ЧЕТВЕРГОМ", пеєа на 4 дії *Д. К. Честертона.*

Честертон — незрівняний полеміст і оригінальний літературний критик пробує перенести свій дискусійний пал на сторінки повістей і на сцену. А щоб збільшити зацікавлення читача, користується свідомо засобами кримінальних повістей. Оця пеєа, що є перерібкою з повісти під тим самим заголовком, уводить нас у середовище анархістів-змовників. Повні три дії стежимо за нею, наче за кіновою сензацією... якщо вже у половині 2-ої дії не встигли догадатись у чому її дотепна завязка, таки занадто механічна, легко доступна для здогадів дотепного глядача.

IV-та дія бентежить глядача зовсім. Виявляється, що поза тими представниками поліції та анархістичної організації простягаються глибші фільософічні символи. Честертон, звеличник традиції і ладу, протиставляє поезію зорганізованої доцільности безладдю та бунтові. При цьому сам бунтується проти неодної ідеї, ясної, мов засвічена ліхтарня і видає свої погляди досить темно та безладно. Апольоґія віри, над якою у повісті можна довго роздумувати, завдяки цілій сітці арґументів, на сцені виходить замазана і таки зовсім темна при найясніших лямпах.

Декорації дуже гарні, у першій і останній яві навіть преґарні; гра артистів бездоганна, переклад наскрізь літературний. Управа театру ввела плебісцит: кожний глядач дістає листок, на якому може відповісти на два питання — „чи подобалася вам пеєа? і „чому?" *м. р.*

Спорт.

ГАКІВКОВІ МИСТЕЦТВА ПОЛЬЩІ.

ЛЬВІВ. Леґія — Лехія 0:0.
ЛЬВІВ. А. З. С. — Чорні 2:1 (1:0, 0:1, 1:0).

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 4. II. год. 3·30 попол. „Івар Крюгер“.

Неділя, 4. II. год. 7·30 веч. „Чоловік що був четвергом“.

Театр Рівнородностей.

Неділя, 4. II. год. 3·00 попол. „Стефек“.

Неділя, 4. II. год. 7·30 веч. „Но, но, Нането“.

Концертове Бюро Тірка:

Неділя, 4. лютого хор Дана.

Кіна.

АДРІЯ: „Карменчіта“ та „Сто метрів кохання“.
АПОЛЬО: „Паприка“.
АТЛЯНТИК: „Парада резервістів“.
ВАНДА: „Романс із поручником“.
КАСІНО: „Буря на світанку“.
КОЛІСЕЙ: „Погубний чар“ ревія „Преса нас голос“.
КОПЕРНИК: „Катерина Велика“ (з Ел. Бергнер) і кольоровий додаток.
МАРУСЕНЬКА: „Катерина Велика“ (з Ел. Бергнер) і кольоровий додаток.
МІРАЖ: „Чому я згрішила“.
МУЗА: „1002-а ніч“.
ПАЛЯС: „Велика княжна Олександра (з Брішою та Шлезаком).
ПАН: „Турбіна 50 000“ і ревія.
ПАСАЖ: „Піонірп Заходу“, „Припадковий жагуя“.
РАЙ: „Під твою охорону“ (з Бродзішем, Богдою та Самборським.
ХИМЕРА: „Шерльок Голмс“ (Клів Брук).
СТІЛЕВЕ: „У мряці великого міста“, ревія зі Стефою Стадниківною.
УТІХА: „Тайна звіринця“ та ревія.

Закордонне радіо.

Неділя. 4. лютого 1934.

Відень (606,8) 11·20 Концерт, 17·05 Англ. камер. музика. 18·00, 20·00 Весела авдиція. 19·00 Фортепян. **Братислава** (298,8) 12·15 Концерт військ. орхестри, 17·00 Солісти, **Брно** (325,4) 19·15 Славянські пісні, **Прага** (470,2) 9·15 Концерт хорів, 10·10 Веселе тріо гумористів, **Штрасбург** (349,2) 21·30 „Весела вдовичка“ оп. Легара, **Білгород** (437,3) 20·40 Пісоньки, **Кенігсвустергавзен** (1546) 16·00, 16·45 Концерт. **Ляйпціг** (382,2) 14·35 Нар. пісоньки, **Мінхен** (405,4) 13·00 Концерт, **Мілякер** (522,6) 19·00 Пісні, **Будапешт** (549,5) 12·30 Концерт опери, 15·45, 22·00 Циг. музика. **Міляно** (368,6) 21·00 „Ля віта бреве“ мр. драма. Де Фаля. „Ель сомбреро“ оп. Де Фаля. **Рим** (420, 12·45 Легка музика, 20·45 „Фраскіта“ оп. Легара.

Понеділок, 5. лютого 1934.

Відень (506,8) 17·15 Фортепян. 17·45 Оп. пісні, 19·00 Цитра, спів, 20·45 Симф. концерт, **Братислава** (298,8) 16·00 Концерт, 20·45 „Дорога серед цвітів“ песа Беговича, **Мор. Острава** (259,1) 12·30 **Париж** (1714) 21·00 „Вел. княжна Ґеорґштайн“ оп. Офенбаха, **Білгород** (437,3) 16·00 Пісоньки, 20·30 Опера, **Ковно** (1935) 18·20 Спів, **Кенігсвустергавзен** (1546) 17·25 Спів, 21·00 Популярна музика, **Лянгенберг** (455,9) 13·00 Концерт сол. з участю веселої 5-ки, 14·00 Камер. музика, 16·00 Музика для дітей, **Мінхен** (405,4) 14·50 Оповідання для дітей. 20·30 „Дер Тульпеншвіндель“ комедія Ентасера, **Мілякер** (522,6) 10·10 Камер. музика, **Будапешт** (549,5) 13·30, 18·10 Легка музика, 19·20 Циг. музика, **Рим** (420,8) 17·30 Скрипковийресіталь, 21·40 Інстр.-вок. концерт.

Львівське радіо.

Неділя. 4. лютого 1934.

9·00 Ранішня авдиція, 10·00 Ред. плити, 12·15, 13·12 Симф. концерт, 13·00 Муз. фейлетон, „Муз. критика“, 14·00 Балачка з хліборобами, 14·15 Огляд хліб. ринків, 14·30 Віденські відгомони (грам.), 15·00 Відч. „Забезпека будівлі перед студінню та грибом“, 15·20 Концерт сальонової орхестри, 16·00 Весела авдиція для дітей „Велика пригода малого Юрка“, 16·30 Чвертьгодина славних артистів Страчарі (баритон, з грамофону), 16·45 Поет. чверть години „Лови“ (фраги. з Міцкевича), 17·00 „Тахко обіцяв піти зі мною до кіна“, 17·15 Народна музика, 18·00 „Обманений обманець“, Карла Форов, 18·14 фільмові пісоньки, (хор), 19·00 Три знаки запиту, 29·10 Всячина, 19·50 Вибрані думки, 19·25 Оп. музика, спів, 21·00 „На слідах Атлянтиди“, 21·15 На веселій львівській хвилі, „Історія хорого седа“ муз. радіофарса, 22·15, 22·16 Спортові вістки, 22·25, 23·05 Танкова музика.

Понеділок, 5. лютого 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05 Танкова музика з плит, 12·33 Скрипкова соната (грам.), 15·25 Збіжева біржа. 15·30 Господарські вістки, 15·55 Альтівка, фортеция, 16·20 Спів, 16·40 Лекція фр. мови, 17·55 Орхестра Діоніку (грам.), 17·10 „Історія форт. сонати“, І. циклічний концерт, 17·50 Стенографія, 18·00 Відчит „Географічні науки, найстарша книга з історії“, 19·05 Фотографіка, 19·15 Всячина, 19·25 Відчит, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 50·05, 21·10 Трансм. з Кракова „Марта“ оп. Фльотова, 21·00 Фейлетон Цез. Еленти, 22·30 Танкова музика, 23·05 Грам. плити.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 5·46

У Варшаві були такі курси: Льондон 27·00, Париж 34·92 і пів, Берлін 210·50, Цюріх 171·70, Амстердам 356·85, Нюйорк кабель 5·52, Нюйорк чеки 5·50

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“

Справлення ошибки: у числі 30 Діла з датою 4. лютого 1934 подана помилкова ціна масла зол. 2·90 Має бути зол. 2·50 за 1 кг.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 3. II. масло 2·50, молоко, —·19, сметана —·90, яйця 3·60

Тенденція на масло сильна, на молоко і сметану удержана на яйця слаба.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Коломия:
6. II. Сонце Руїни.
7. II. Королева Кіна.
8. II. Чмаки.
9. II. Гра на замку.

Замісць квітів на домовину бл. п. Олі Дудриківної зложив Синдикатський Відділ Банку „Дністер“ квоту зол. 26·— на добродійні цілі. 1033

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

НАЙНОВІШІ тапчани — 75, гобелінові отомани — 30 канапки до розкладання — 30, сітки дротяні — 18, кухонні ліжка — 8, полеві — 15, сіткові — 20, дитячі — 30 — поручає Фабрика ЗАКС — Ліндого 6. 34/49 11-20

УВАГА! Останні курси ручних робіт з обсягу перських, смирненських диванів, килимів, гобелінів, ручного ткацтва, паньоркарства починаю 6. п. м. Цілий курс разом з матеріялом до вивчення лише 10 зол. Вписи і інформації від год. 11—19. „Orientpers“, Зиблікевича 18. 1026 2—2

ВІЛЛЯ „Роксоляна“ в Черчі — 30 кімнат, 3 сплени, велика їдальня, кухня з прибудками, до винайму на сезон 1934 р. Зголошення під „Роксоляна“ в адміністрації „Діла“. 1035 1—3

НЕГАЙНО продам нову поверхову камяницю, вул. Грохов ська, вклад 13 000 зол. Відомість у канцелярії адв. Др. Бабія Львів, Сапіги 65. 1036

ХТО з О. Парохів потребує старшого, практичного господаря. Ласкаві зголошення прошу до Адміністрації Діла під ГОСПОДАР. 1034 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Затверджена через Мін. В. Р. і О. П.

Косметична Школа Добрянської — Рогатин

Львів, Оссолінських 13.

провадить під управою лікаря — дерматольога косметичні курси. По укінченні диплоьми уповажняючі до отвирання косметичного інституту в цілій Польщі. Іспит рівнож експертистки з приватних курсів при косметичних інститутах. Практика відбувається при помочі дипльомованих сил в косметичнім інституті „Слава“. — Записи відбуваються. — Проспекти висилаємо. 957 3—3

ДЕШЕВІ, СЕЛЕКТИВНІ І ЕЛІМІНУЮЧІ РАДІОВІДБІРНИКИ СІТЕВІ І БАТЕРІЙНІ ЛЯМПОВІ.

— ВСІ ЕВРОПЕЙСЬКІ СТАЦІЇ —

„ФОТО-РАДІО-ПАЛЯС“,

ЛЬВІВ, ПЛ. МАРІЙСЬКА 8.

Найбільший вибір фотографічних апаратів і матеріялу. 18/47 3-10

Посада управительки і двох учительок у Школі Сільських Господинь.

Краєве Господарське Товариство „**Сільський Господар**“ у Львові розписує Конкурс на управительку і дві фахові учительки до Школи Сільських Господинь „Сільського Господаря“ в Коршові, біля Коломиї.

Подання в справі посади вносити до Краєвого Господарського Товариства „**Сільський Господар**“ у **Львові**, Ринок ч. 10. До подання треба долучити: власноручно написаний життєпис, відписи свідоцтв покінчення фахової школи і кваліфікації до навчання в жіночих школах домашнього господарства, учительської практики та умови винагороди.

Подання треба вносити найдальше до кінця лютого н. р. Посада від листопада 1934 р. 1029 1—2

МАШИНИ ДО ШИТТЯ
для домашнього вжитку
і для промислових цілей

Електричні мотори	Бавовна
Світло Зінгер	Шовк
Частини до машин	Ножички
Голки	Ножики
Олива	Взори крою
Апарати до дірок	Взори гафту
Рамка Зінгер	Центиметри
Наволікачі	Зеркальця
Нитки	Ґумові підкладки

Singer Sewing Machine Company

Управа: Варшава, Маршалковська ч. 115.

Надзвичайні Заг. Збори

НАУК. Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА у ЛЬВОВІ відбудуться дня 18. лютня 1934 в год. 10-ій в салях Бібліотеки Товариства

з таким денним порядком:

1) Фінансовий стан Товариства.
2) Затягнення гіпотечної позички.

Окремих запрошень не висилається. До важности рішень вимагана приявність щонайменше 30 членів (§ 36 статуту НТШ).

Право голосовання мають усі члени почесні, дійсні, основники і ті звичайні члени, що вирівняли вкладки за 1933 р.

Д-р В. Левицький в. р.
1024 3—3 **Др. Р. Цегельський в. р.**

Вироіб оцту, казеїни і скуп і переріб лікарських рослин

розпочинає новозаснована кооператива і приймає членів. За поясненнями звертатись до Адміністрації під „О. Л.“, долучити почтову марку. 1031

Церковні дзвони

доставляють

Ліярні дзвонів

БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

в Калуші й Перемишлі

НОВИНА!

Розбиті дзвони особливої вартости спроюємо під гарантією, відзискають попередню краску і силу тону, через те перетоплення дзвонів зайве. 1017 4—10

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО“!

Запрошуємо до передплати
одинокого багато ілюстрованого часопису-журналу для українських родин

„НЕДІЛЯ“

„Неділя“ виходить уже 7-ий рік, що тижня в обемі 12—16 сторін друку, великого формату, і тисячі читачів з усіх верстов української суспільности засвідчують наглядно її популярність.

„Неділя“ приносить багато актуального матеріялу та віддзеркалює безсторонно сучасний дійсний стан політичного й громадського життя українського народу на всіх його землях та на еміграції.

„Неділя“ дає щотижня огляди політичного та господарського життя всього світу, розглядаючи важніші його проблеми в окремих основно опрацьованих статтях.

„Неділя“ маючи найкращих кореспондентів та співробітників у краю і на чужині, приносить щотижня цікаві статті з усіх ділянок знання, науки, техніки, історіографії, мемуаристики, мистецтва і т. д., цікаві кореспонденції з далеких країв, описи подорожей і скитальшини нашої еміграції, що вміють читача постійно зацікавити і ввести його у контакт з тим, що діється у світі.

„Неділя“ дає щотижня цікавий літературний або науковий додаток, фейлетон, кладучи велику вагу на українську та чужу белетристику. Ілюстраційно веде перед між українськими часописами.

„Неділя“ веде постійний домашній, лікарський, сільсько-господарський та жіночий порадник, а для розваги своїх читачів поміщує постійні зразково опрацьовані кутки: загадковий, шаховий і гумористичний. Зокрема спорт, театр, кіно, радіо, новітня техніка находить у „Неділі“ належну увагу.

„Неділя“ дає кожному свому точному передплатникові щомісячну безплатну книжкову премію, в обемі 7—9 аркушів цікавого белетристичного або популярно-наукового змісту, тільки за зворотом коштів пересилки в сумі 35 сотиків. Премія за січень і лютий „Дениса Лукіяновича“ Я з більшістю у 2-ох томах уже друкується і буде на протязі лютого розіслана.

„Неділя“ влаштовує щорічно конкурси цінних премій за точну передплату.

ПЕРЕДПЛАТА: річно 14 зол., півріччо 7 зол., чвертрічно 3·50 зол. місячно 1·20 зол. За кордоном 3 ам. долярн річно.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ:

ЛЬВІВ РИНОК 10. II п.

Ч. Тел. 29-41 Конто чекове в П. К. О. 412.312

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“ Львів Ринок 10.